

NGÀY THỨ HAI

KHÁM PHÁ THÁNH GIÁ CHÚA KITÔ

Môi hiệp nhất những người con nhân loại với Chúa Giêsu Kitô được liên kết nhờ Thánh Giá và dựa vào Thánh Giá. Thánh Giá nối liền chúng ta với Ngài và làm cho chúng ta tham dự vào những công nghiệp của Ngài, giống như chúng ta đã chết với Ngài. (Thư Mục Vụ Mùa chay 1860).

Igiêniô Mai-Thiên-Lộc thấy đời mình không ra gì. Ngài đã không đủ sức tạo dựng một gia đình. Không phục hồi nổi gia sản. Không biết sống ngày qua ngày để làm gì. Ngài thấy tương lai mù mịt.

Chả có gì vui cả. Tôi chán cái xứ này rồi (Thư ngày 9 tháng 3 năm 1804).

Chính trong nỗi chán chường và vô vọng mà Chúa đợi chờ ngài. Sự kiện xảy ra trong ngày thứ sáu Tuần Thánh năm 1807, ngay khi tham dự nghi thức Thương Khó Chúa, lúc Thánh Giá được long trọng nâng lên để tìn hữu tôn kính. Trước đây, ngài chưa từng nhìn Thánh Giá với cả tâm hồn mình. Ngài chưa từng nghĩ Thánh Giá liên

quan đến ngài, vì Đấng bị đóng đinh nơi Thánh Giá ấy đang giang tay đợi ngài, đúng thế Ngài đang đợi Igiêniô Mai-Thiên-Lộc.

Lần đầu tiên, ngài đắm chiêu dừng lại nhìn Người này, Đấng đang chết trên Thánh Giá ấy vì yêu thương con người, mỗi người và yêu thương chính ngài. Ngài choáng váng vì khám phá được một Thiên Chúa đang nói với ngài thế này: *“Hãy nhìn kỹ Thầy trên Thánh Giá. Thầy ở đây là vì con; vì Thầy yêu thương con”*: Làm sao tôi quên được những giọt nước mắt cay đắng trào ra từ mắt tôi khi tôi nhìn vào Thánh Giá trong ngày thứ sáu Tuần Thánh ấy? Ôi, nước mắt cứ trào ra từ đáy lòng tôi. Không sao ngưng được... Lúc ấy tôi đang ở trong tình trạng tội lỗi và chính thế mà lòng xót xa. Tuy nhiên chưa bao giờ hồn tôi khoan khoái, chưa bao giờ tôi được hạnh phúc hơn lúc ấy. Chính trong nước mắt và mặc dù phải xót xa, đúng hơn là nhờ vào nỗi ân hận này, hồn tôi vươn đến cứu cánh tôi hậu, hướng đến Thiên Chúa là Thiên hảo duy nhất. Nhớ đến kỷ niệm ấy thôi cũng làm cho tâm hồn tôi ấm áp và đầy hoan lạc. (E. O. I, 15, tr. 100).

Nơi cùng tội của tuyệt vọng cũng là nơi ngài nắm bắt được bàn tay Chúa. Chúa nay là Một Ai đã yêu thương ngài, yêu thương trước khi ngài yêu thương và yêu thương trong thực trạng của ngài. Tâm hồn khô khan và tuyệt vọng của ngài nhờ tình yêu ấy mà rực sáng lên. Những giọt nước mắt cay đắng vì ân hận nay là những giọt nước mắt hân hoan.

Kỳ công ấy luôn làm tôi mãi sửng sờ và lúng túng, Ai làm được như thế? Đó chính là lòng nhân hậu vô biên của Thiên Chúa... (E. O. I, 15, tr. 101).

Lúc ấy ngài tự ví mình là người bước ra khỏi huyết mộ. Ngài đang kinh nghiệm một cuộc hồi sinh và nay đòi có một ý nghĩa, ý nghĩa ngài đã tìm từ lâu, nhưng không thể gặp vì tìm ngoài Chúa, vì thế ngài đã từng đi đến đường cùng.

Đối với Igiêniô, Thánh Giá không có gì bình hoạn. Trái lại, Thánh Giá mặc khải tối hậu về lòng độ lượng một Thiên Chúa nhân lành, một Thiên Chúa không muốn cho người tội lỗi phải chết, nhưng đem lại cho con người sự sống và hạnh phúc. Thánh Giá là sự khải hoàn của tình yêu: *Tử Nạn của Chúa là nơi mà Đấng Cứu Độ hoàn thành công cuộc cứu chuộc con người.* (E. O. I, 14, tr. 157).

Ngày ấy Igiêniô Mai-Thiên-Lộc không biết Chúa bằng suy tư. Nhưng lòng gặp lòng. Một cú sét tình yêu. Đấng mà trước đó Igiêniô gọi tên Đấng Toàn Năng hoặc Tạo Hóa, nay mang một khuôn mặt người, khuôn mặt Đấng chịu đóng đinh, khuôn mặt Một Ai đã yêu thương ngài trước, yêu nhưng không, và yêu vì chính Đấng ấy là Tình Yêu.

Hôm ấy, ngài gặp một Thiên Chúa không còn hình bóng Đấng cuộc sống hư hỏng của ngài trước đây “ruồng bỏ”, nhưng Đấng đã không ngừng tìm kiếm ngài, “nôn nóng chờ đợi ngài, làm như Ngài không thể có hạnh phúc vì thiếu ngài”. Thiên Chúa đã liêu đến với tâm hồn ngài trong nỗi yếu hèn và trần trụi của Thánh Giá.

Ngày thứ sáu Tuần Thánh ấy, ngài giật mình nhận rằng không thể có được hạnh phúc ngoài Thánh Giá, vì không thể có được hạnh phúc ngoài Tình Yêu. Bấy giờ, Thiên Chúa, Đấng đã yêu thương ngài cho đến chết vì yêu sẽ là định hướng duy nhất và cứu cánh tối hậu của

đòi ngài. Igiêniô nay đắm say Đấng đã hiến đời mình cho ngài: *Ước gì đừng bao giờ tôi xa rời Thánh Giá, vì đây là nguồn vui và hạnh phúc chân thật của đời tôi...* (E. O. I, 15, tr. 128).

Nay, cuộc sống quá khứ, tội lỗi, trở thành nguồn thức tỉnh. Ngài nghe lại âm hưởng lời thánh Phaolô để hứng khởi nói rằng biết mình tội lỗi là sự thật thật duy nhất để biết chính mình, và đó là con đường duy nhất đưa ta tìm gặp được tình yêu bao la và nhưng không của Đấng Chịu Đóng Đinh: *Hai giòng nước mắt tuôn tràn trong an bình và ấp áp, và lòng tôi hân hoan không thể nào tả được... Tâm hồn tôi chỉ còn là tình yêu... Nếu lòng ân hận về tội lỗi còn luôn vương vấn tâm hồn tôi, thì nay tình yêu đã mặc cho nó một đặc tính khác...* (E. O. I, 14, tr. 269).

Tâm hồn rung động, Igiêniô nay trở thành khiêm tốn hơn để có thể dám van nài tình yêu, lòng triu mến và độ lượng của Đấng Cứu Độ mình: *Lạy Chúa là Chúa Trời của con, là Tình Yêu của con, xin Chúa làm cho con biết yêu mến Chúa ! Con không xin gì khác hơn, vì con biết mọi sự đều ở nơi ấy. Xin ban cho con tình yêu của Chúa !... Quá khứ vương vấn lòng con. Nhưng lạy Chúa là Đấng Cứu Chuộc con, xin Chúa quên đi điều ấy để chỉ nhớ đến lòng độ lượng của Chúa.* (E. O. I, 15, tr. 250-251).

Nếu phải có một thành ngữ nào diễn tả cuộc sống siêu nhiên của thánh Igiêniô thì đó là sự rung động trường kỳ trước Thánh Giá. Không bao giờ Igiêniô hết kinh ngạc trước tình yêu vô bờ của Thiên Chúa thể hiện nơi con Ngài là Đức Giêsu. *Con càng xa Chúa thì Chúa lại càng tìm con. Chúa là người Cha ân cần triu mến luôn che chở và nâng niu con yêu dấu của mình.* (E. O. I, 14, tr. 263).

Igiêniô rúng động trước ơn gọi linh mục của mình: *Ôi ân huệ vô biên và lòng khoan nhân không thể hiểu thấu, làm sao mà không ngạc nhiên và ngỡ ngàng cho được !* (E. O. I, 15, tr. 101).

Igiêniô rúng động trước ơn gọi làm người sáng lập Dòng Hiến sĩ Truyền giáo: *Dấu hiệu duy nhất của ơn gọi ấy là hình Chúa Chịu Đóng Đinh* (Rg. 1818).

Vào những ngày cuối đời, Igiêniô rúng động khi bình thản nhìn cái chết đến với mình: *Tâm tư duy nhất của ngài là đắm mình vào lời cảm tạ Chúa.* (Di chúc).

Mỗi giây phút là một rúng động trước Thánh Giá Chúa Kitô: *Vâng, lay Chúa, con ao ước được mến yêu Chúa như Chúa hằng yêu mến con !* (E. O. I, 14, tr. 243).

NGUYỄN gắm với thánh IGIÊNIÔ

Kính thánh Igiêniô,

Con đây cũng ao ước sống kinh nghiệm ấy, sống “ngày thứ sáu Tuần Thánh” của ngài. Con cũng mong được rúng động một lần dứt khoát nơi cái nhìn đầy yêu thương của Chúa Kitô, đắm đuối trong giòng liên tục những cái nhìn, những vòng tay diên đảo giữa Chúa và con, và gắn bó trong mối tình trung kiên bền vững vượt lên sự chết.

Xin giúp con biết dừng lại trước Thánh Giá để thoát được những thói quen và nhàm chán hằng ngày.

Xin giúp con nhận ra ý nghĩa duy nhất đời con nơi Thánh Giá vì Thánh Giá cô động tình yêu, tình yêu hy vọng và nhận lãnh, tình yêu dâng hiến và được đáp trả.

Xin giúp con biết nhìn Thánh Giá như tấm gương phản chiếu khuôn mặt thực của con. Không phải bộ mặt khôn khổ của người tội lỗi và bất trung. Nhưng khuôn mặt thật của con, khuôn mặt mà Chúa yêu thương, khi Chúa muốn tâm sự với lòng con.

Xin giúp con tìm ý nghĩa mỗi ngày con sống biết đặt mọi sự dưới chân Thánh Giá... và an tâm phó thác. (E. O. I, 14, tr. 243).

Xin giúp con say mê điên đảo Thánh Giá và mỗi ngày có thể nói: "Làm sao mình có thể được Chúa yêu thương đến như thế!" và có thể nói như ngài, khi lặp lại lời thánh Phaolô: "Phần tôi, ước chi tôi chẳng hãnh diện về điều gì, ngoài Thánh Giá Đức Giê-su-Ki-tô, Chúa chúng ta, Đấng đã biến thế gian thành kẻ chịu đóng đinh cho tôi, và biến tôi thành một kẻ chịu đóng đinh cho thế gian" (Ga 6, 14).

